

Шест и по векова на зиданици Лазаревог завета

Вечерас у постељи, а сутра у блату
У грудима пече неосван'о дан
Откуцај срца мог сличан је бату
Туђина што жури да узме ми миран сан

Не носи непријатељ само смрт на мачу
Него тешке окове за орловска крила
Снага моја лежи у дечијем плачу
Што би га бритка сабља за собом оставила

Не брани се сутра на Косову равном
Ни тло под чизмом, на грудима свила
Сутра се слобода нашом крвљу брани
Што се из ове земље, поносно, уздигла

И још живи Лазар, али не под земљом
И даље корача кроз равницу плаву
Његов корак чућеш, и у своме срцу
Сваки пут кад подигнеш, према небу главу.

ВојинВукелић II-7

(ГорданаЗајић, проф.)